

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. Ult.. De Auxilio. v. inf. beneficium & in verb.præsidium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Aliquando etiam in auctoritate hominum necessitas est, puta magistratus, iudicis, testatoris, patris & alterius, cui parere necesse est. l. non potest 109. l. qui vetante 102. l. non videtur 107. §. 1. de R. l. cum N. 22. cap. 2.

Fallit in auctoritate earum personarum, quibus parere nulla nos cogit necessitas, probabile tamen argumentum nobis suppeditat auctoritas prudentum & communis opinio. arg. l. 8. sed neque. C. de V. l. E. l. ob carmen. 21. §. fin. ff. de test. l. 5. §. pen. de impens. in res dot. l. 12. pr. de Instr. leg. l. si quis servum 10. C. de condit. indeb. Vigel. in dialect. jur. lib. 2. cap. 6. gloss. & Dd. in l. 1. C. de ll. pr. Inst. de Cod. l. 5. de man. vind. Recte dico probabilem, praesertim cum textui innititur, nam utut magna sit auctoritas Ictorum, imprimis veterum, tamen tanta non est, ut non cedat rationi & veritati: Eleganter & late Carpzovius 6. conf. 70. num. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Wef. conf. 2. num. 5. Harpr. ad §. 1. I. de Ob. quae ex del. num. 4. Nec enim tam auctores disputando (Cic. lib. 1. de natur. Dvor. in princ. inquit) quam rationis momenta querenda sunt, quin etiam obest plerumque iis, qui discere volunt, auctoritas eorum qui se docere profitentur, desinunt enim suum iudicium adhibere & habent rarum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident, unde eleganter Augustinus de moribus Ecclesiae Catholicae c. 2. sub fin. Natura ordo ita se habet, ut cum aliquod discimus, rationem praecedat auctoritas. Nam infirma ratio videri potest, quae cum reddita fuerit, auctoritatem possit, per quam firmatur, assumit. adde quae scripsi in intr. de altero tanto part. 2. artic. 2. §. 2. pag. 72.

III.

Auctoritas majorum & in illicitis excusat, cap. dixit Dominus, 12. caus. 14. quae §. 5. declarat & de auct. Richter. in centur. 29. regul. juris. 9. pag. 102.

IV.

Auctoritate propria nemo sibi dicere debet. l. 1. §. 2. quod leg. l. un. C. Ne quis in sua causa iud. declarat Richter. d. lo. regul. 10. pag. 105.

V.

Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari, l. fin. in fin. Cod. de auct. prest.

VI.

Auctor in rem suam nemo esse potest, l. 2. 7. de auct. tut. nec hoc tantum in tutore procedit, sed & in marito, qui uxori auctor fit, Carpz. p. 2. conf. 33. def. 22. n. 8. & p. 3. conf. 7. def. 16. n. 7.

Fallit haec regula, 1. quando quis potest in officio proprio ad suum commodum & damnum plene auctoritatem interponere l. an apud 7. de man. vind.

2. Quando quis potest prestare auctoritatem in officio proprio tantum ad executionem facti l. fistulas. 78. §. 1. de contr. emt.

VII.

Auctoritas praetoris vel iudicis ubicunque in aliquo actu reperitur, semper necessaria est causa cognitio. l. 10. §. pretor. ff. de in ius voc. modo decretum desideretur, unde pro tribunali sedere iudex debet, nisi enim sedeat pro tribunali, dicitur intervenire tanquam privatus ejusque auctoritas interposita nihil operatur, nec

in actu voluntario nec necessario, Barlat. conf. 307. num. 85. Herm. Vult. vol. 1. Conf. Marp. 34. num. 55. Carpz. p. 2. cap. 16. def. 18. n. 7.

VIII.

Auctoritates Philosophorum, Medicorum & Poetarum possunt in causis allegari, l. septimo 12. ff. de stat. homi.

IX.

Auctoritas II. bene disponit divinas & humanas res, & expellit omnem iniquitatem, l. Deo auctore. 1. §. 1. C. de V. l. E.

X.

Auctoritate legum nemo debet decipi, l. 1. C. de his qui ven. et.

XI.

Auctoritas pars solennitatis est, & debet in ipso actu intervenire, l. quacunque 13. §. fin. ubi gloss. & Bart. de public. in rem act. Wefenb. Parat. de auct. tut. n. 5.

Procedit haec regula, quando ad integrandam personam auctoritas requiritur.

Fallit, quotiens ea tantum interponitur ad confirmationem actus, aut ad commodum ejus, qui confirmat, velut domini in alienatione feudali, mariti in contractu uxoris, vid. Wef. d. loc.

XII.

Auctoritate propria non potest quis venire contra proprium juramentum, alias est perjurus, ut in cap. predicandum 17. caus. 22. quae §. 1. & in cap. per venit 2. de fidejuss. & in cap. et si Christus 26. de iurejur.

Ampliationes & limitationes ad hanc regulam, vid. apud Felinum in cap. 2. de spons.

CAP. ULT.

De Auxilio. v. inf. beneficium & in verb. praesidium.

Axioma I.

Quae de novo emergunt, novo egent auxilio, l. 1. de Vent. inspic. l. de etate 11. §. ex causa 8. & ibi Bart. de interrog. att.

II.

Non debet quis ex eo auxilium petere, quod impugnare nititur l. cum proponas 21. C. de pact. cap. cum olim 19. de cens. c. ex eo 38. de reg. jur. in 6. l. 8. §. meminisse 14. de inoff. test. l. post legatum 5. l. fin. de his quae ut indig. l. si legatarius 15. C. de leg. unde frustra legem implorat, qui committit in legem l. auxilium 37. §. ult. de min. c. 23. extr. de Elest. & Elest. potest.

III.

Auxilium quod praestatur implorando misericordiam superioris, est permissum, nec punibile l. quidam 5. de reb. dub. Bened. Cap. conclus. 80. ubi in num. 38. quinque notat ab hac regula exceptiones.

IV.

Auxilium contra saevitiam, famem, & injuriam intolerabilem non est iis denegandum, qui iuste deprecantur, l. 2. de his, qui sui vel alieni juris. §. 1. Inst. eodem.

V.

Auxilium ordinariū facit cessare extraordinarium, sive ut in ipso textu l. 16. in pr. de min. habetur communi auxilio & mero jure munito

non

non debet tribui auxilium extraordinarium. Exemplum elegans est in l. 1. §. illud 16. ibi: Si potest aliis heres ad suum pervenire, non esse honorariam hanc actionem tribuendam. Si is qui testamento liber esse iussus erit. Exceptio (1) est, nisi contra diversos detur ordinarium & extraordinarium remedium. Sic enim cum pupillo (verbi gratia) vel minori diversa contra diversos competunt remedia, l. 2. C. si tut. vel cur. interven. adeo electio minori competit, ut etiam adversus ipsam electionem restituatur, l. ult. C. dist. tit. Scot. an. b. pag. 180. vid. Cujac. ad lib. 48. Pauli ad Edict. in l. 18. si vicinas. & seqq. de damn. infect. p. 709. & 110. (2) Monent alii generalius: regulam hanc accipiendam esse de remediis

subordinatis; non de coordinatis, ut in l. ult. de priv. at. delict. Sic licet dolus sit pro possessore, & Rei vindicatio detur ei qui dolo possidere desit: l. qui petitori 36. in fin. princip. de Rei vendic. Nihilominus tamen adversus specialem dolum alienantis datur restitutio. l. un. C. de alienat. judic. mut. caus. fact. vid. Wesenb. in parat. C. in quibus causis in integr. restit.

VI.

Non negligentibus subvenitur, sed necessitate rerum impeditis, l. Non enim 16. ff. Ex quibus causis major. sicut nec iis qui luctandi causa ex alterius poena vel damno auxilium sibi impartiri desiderant, l. sciendum 18. d. r.

FINIS LIBRI PRIMI.

Cetera ad hanc literam A. pertinentia B. Lector inveniet infra in Calce totius Operis, quia Augmentum paulo tardius elaboratum fuit.

LIBER SECUNDUS.

CAP. I. Balbutire.

Vi balbutit, articulata loqui posse censetur, l. 15. C. de testam. junct. l. 26. C. cod. ubi Jaf. n. 2. Hinc est, quod balbutiens recte testamentum condat sine scriptura, recte stipuletur, tutor fiat, & omnia ea gerat, quae sine expressione verborum fieri nequeunt. Add. Carpz. p. 3. consil. 5. def. 2.

CAP. II. De Bannitis, Banno.

Axioma I.

Bannitus durante banno non potest aliquid alienare de bonis suis. Paul. Fusc. singular. jur. lit. B. n. 6.

II.

Bannitus tenetur solvere collectas. Bert. in l. inter quos. §. damni. ff. de damn. inf. ubi DD. Dec. consil. 156.

III.

Bannitus amittit omnem successionem etiam legitimam in illo loco ubi bannitus est. Decian. consil. 64. vol. 3. m. 40. & consil. 86.

IV.

Bannum dicitur sententia interlocutoria non autem definitiva. Aret. in l. qui à latron. n. 7. ff. de rellam. unde Bannitus intermissam innocentiae probationem postea docere potest. Mynf. 2. obs. 88. & injuste banniens tenetur bannito de damnis omnibus. Vrv. decis. 355. lib. 2.

V.

Bannum unius civitatis seu provinciae non extenditur ad alias Civitates vel provincias. Wchn.

obs. pract. verb. 284. nec bannitus in alieno territorio capi potest. Socin. in l. 1. ff. de acquir. poss.

VI.

Banna sunt fructus jurisdictionis. Capyc. decis. 27. n. 30.

CAP. III. De Bastardis. Axioma I.

Bastardi non retinent agnationem, nec nomen familiae merentur & indigni omni beneficio dicuntur Dec. Vol. 2. consil. 472. unde non possunt portare arma domus. Marcus Mant. Vol. 1. Consil. 62. n. 7.

II.

Bastardos posse esse Doctores asserit Fusc. singular. jur. lit. B. n. 18. ubi scribit: exemplum patet in multis bastardis Doctoribus, sine quibus utrumque jus nostrum esset obscurum, ut de Bartolo, Johanne, Andrea, Jafone, & aliis infinitis. non enim est impedienda dignitas ejus qui nihil commisit. l. spuris in pr. ff. de decurion.

CAP. IV.

De Bello.

Vid. Rubr. Necessitas. Arma. Hostis.

Axioma I.

Ex bellis civilibus & nomina & materia variorum onerum nascuntur, l. 1. in princ. C. de Cad. toll. imò bellum causa primarum calamitatum humani generis est, Bald. in l. 1. col. 1. C. de serv. fug. perditio animae & corporis, Bald. ad l. 1. C. de cad. toll. Hinc etiam pax iniqua bello iustissimo est praefenda. Carpz. cum alleg. ad L. Reg. cap. 4. sect. 1. n. 11. cum quod horum calamitas intro- ducit,